

РЕШЕНИЕ

№ 2952

гр. София, 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1976** по описа за **2022** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на В. П. М. срещу Решение № 254 от 21.01.2022 г., постановено по НАХД № 13062/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 108 състав, с което изцяло е потвърдено Наказателно постановление № 42-0001957/28.07.2021 г., издадено от Директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - С., с което на основание чл. 93в, ал. 17, т. 1 от Закона за автомобилните превози на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл. 36, §1, т. 1 от Регламент /ЕС/ № 165/2014 г. и на основание чл. 183, ал. 1 т. 1 от Закона за движение по пътищата е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 /десет/ лева за нарушение на чл. 100, ал. 1 т. 1 от ЗДвП.

По съображения подробно изложени в депозираната касационна жалба решението се обжалва като неправилно, поради постановяването му в противоречие с материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения, в частта, с която се потвърждава пункт: 1 на НП. Посочва се, че нарушението е маловажно и следва да намери приложение разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Иска се неговата отмяна и отмяна на наказателното постановление. Не се претендират разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Ответникът - Директорът на Регионална дирекция "Автомобилна администрация" – С., не се явява и не ангажира становище по касационната жалба.

СГП изразява становище за основателност и доказаност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, X. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба се явява допустима, като подадени в срок и от надлежна страна.

След като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, X. касационен състав на Административен съд София - град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

С обжалваното решение е потвърдено изцяло постановлението, с което на касатора, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 93в, ал. 17, т. 1 от Закона за автомобилните превози е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл. 36, § 1, т. i от Регламент (ЕС) № 165/2014 и на основание чл. 183, ал. 1 т. 1 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че при извършена проверка на 06.07.2021 г. около 12:00 часа, в [населено място], по [улица]с посока С. скоростна тангента, след пътен възел Околовръстен път на касатора, в качеството му на водач на товарен автомобил – влекач с марка „М. ТГА 18.430“, с рег. [рег.номер на МПС] , с прикачено полуремарке марка „В. НВ“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Агритранс БГ“, който извършвал превоз на товари от [населено място] до [населено място], последният не представил на контролните органи от РД „АА“ - С. тахографски лист с данни за пътуването от [населено място] до [населено място], както и контролен талон към свидетелството му за управление на МПС.

Фактическата обстановка е квалифицирана като нарушение на чл. 36, § 1, т. i от Регламент (ЕС) № 165/2014 и на чл. 100, ал.1, т. 1 от ЗДвП. На жалбоподателя е издаден акт за установяване на административно нарушение, който след предявяване на касатора е подписан от последния без възражения. Такива не са постъпили и в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН. Въз основа на така съставения АУАН на 28.07.2021 г. било издадено и обжалваното пред СРС наказателно постановление, с което на жалбоподателя е наложена глоба в общ размер на 1510 (хиляда петстотин и десет) лева.

От правна страна Съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като не е приел за основателно възражението на жалбоподателя за непълнота при фактическото описание на първото нарушение, поради непосочване дали монтираният тахограф е бил аналогов или

дигитален. По същество СРС е приел, че нарушенията са безспорно установени, като наложената санкция за всяко нарушение е в съответствие с материалния закон. Изложени са подробни мотиви, че наказаното лице е осъществило от обективна и субективна страна състава на всяко от вменените му административни нарушения и същите не представляват „маловажен случай“. Наложено административно наказание за всяко, съответства по вид и размер на приложената санкционна разпоредба.

Настоящата инстанция е сезирана с касационна жалба против въззивното решение, в частта, с която е потвърден пункт първи на НП, поради което в останалата част решението е влязло в сила.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон.

Съгласно чл. 36, § 1, т. i от Регламент (ЕС) № 165/2014, когато водачът управлява превозно средство, на което е монтиран аналогов тахограф, водачът трябва да е в състояние да представи по искане на оправомощен служител на контролен орган: тахографските листове за текущия ден и листовете, използвани от водача през предходните 28 дни. Съответно, санкционната норма на чл. 93в, ал. 17, т. 1 от ЗАвПр предвижда, че се наказва с глоба 1500 лв. водач, който при проверка от контролните органи не представи тахографските листа от текущия ден и тези от предходните 28 календарни дни.

Настоящата инстанция счита, че първоинстанционният съд правилно е установил обективната истина и е събрал всички необходими, допустими и относими към правния спор доказателства. Споделен е извода на първоинстанционния съд, че при съставянето на АУАН и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. По същество, в обжалвания съдебен акт е прието за безспорно установено, че жалбоподателят е извършил посоченото по-горе нарушение. За да потвърди оспореното НП, съдът е направил подробен и задълбочен анализ на събраните в хода на административнонаказателното производство доказателства (писмени и гласни). СРС изрично е обсъдил наведените в жалбата доводи за допуснато съществено процесуално нарушение, поради непосочване в АУАН и НП дали монтираният тахограф е бил аналогов или дигитален, с което жалбоподателят аргументира невъзможността си да разбере кое точно задължение е нарушил. Съдът обаче правилно е констатирал, че в конкретния случай е ясно посочено, че монтираният тахограф е дигитален. Това е така, предвид вписаното в НП, че „не е представил тахографски лист от 06.07.2021 г. от [населено място] до [населено място]“, от което следва извод, че монтираният в товарния автомобил тахограф е бил аналогов. На следващо място, разпитаният свидетел е категоричен, че жалбоподателят не е представил при поискване тахографския лист за пътуването от началната точка - [населено място] до [населено място], както и не е представил контролния талон към свидетелството за управление на МПС. Заявеното от свидетеля се подкрепя напълно от приетите по делото писмени доказателства - пътен лист № 204991, от който се установява началната точка, от която е започнал превозът, а именно [населено място]. От представеното копие на тахографски лист от 06.07.2021 г. е видно, че същият е поставен в аналоговия тахограф в [населено място].

Предвид гореизложеното, неоснователно е оплакването на касатора, че районния съд не е обсъдил обективно и безпристрастно събраните доказателства по делото. Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, като в решението си е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. Съдът е изпълнил служебното си задължение за провеждане на съдебното следствие по начин, осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, при точно съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Ето защо, съдът е приел твърденията на жалбоподателя, че не е извършил вмененото му нарушение, за недоказано.

Касационният състав споделя изложените от районния съд мотиви, относно липсата на основания за квалифициране на нарушението като маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН, предвид обстоятелството, че в случая с нарушението се засягат правила уреждащи обществени отношения, нарушението на които застрашава живота и здравето на широк кръг лица, участващи в движението. След като нарушението е доказано по несъмнен начин, както и участието на нарушителя в него, то съвсем законосъобразно административнонаказващият орган е ангажирал административнонаказателната отговорност на касатора и е наложил санкция в предвидения от закона размер на нормата на чл. 93в, ал. 17, т. 1 от Закона за автомобилните превози. Така определеното наказание е справедливо и съответно и ще допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в нормата на чл.12 от ЗАНН и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителя към спазване на установения правов ред. Напълно неоснователно е позоваването на касатора на липсата на настъпили вредни последици от нарушението. Нарушението е формално и за съставомерността му не се изисква настъпването на вредоносен резултат

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски, поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.

По посочените съображения, касационният съд намира, че обжалваното решение на Софийския районен съд като правилно следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. второ от АПК вр. чл.63в от ЗАНН, Административен съд - София–град, XXI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 254/21.01.2022 г., постановено по НАХД № 13062/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 108 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.